

मतिः

“आयमानस्य जोहस्य मनं मद्धरसुच्यते ।
जोहसिंहानिका किट्टी सिंहायश्च निगद्यते ॥
यस्योहं यद्गुणं प्रोक्तं तत्किञ्चमपि तद्गुणम् ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
“ये गुणा मारिते मुखे ते गुणा सुखकिट्टके ।
तस्मात् सर्वत्र मद्धरं रोगशान्ते प्रयोजयेत् ॥”
अथास्य मारणविधयेषां,—

“इथाच काष्ठैर्मैलमायसन्तु
गोष्ठत्रनिन्वापितमरवारान् ।
विचूर्ण्य लीटं मधुनाचिरेण
कुम्भाज्यं पाण्डुगदं निहन्ति ॥”

इति वैद्यकरसेनसारसंयुक्ते चारणमारणा-
धिकारे ॥)

मच्छोदकं, जौ, (मच्छ इव उदकमस्य मच्छमिश्रित-
सुदकमत्रेति वा ।) चित्ररागः । विचित्रवर्णः ।
आतर्पणम् । आतिम्यना । इति मेदिनी । के,
२०७ । (यथा, सुश्रुते स्रजस्थाने ४४ अध्याये ।
“तस्य पिष्टस्य भागांस्तौ न किञ्चनभागविमि-
श्रितान् ।
मच्छोदकार्थे ज्ञाप्य च दद्यात् तत्सर्वमेकतः ॥”)
मन् य अनहमहम् । अलं लं भवति लङ्गवति
अनहमहं मङ्गवतीति चंचिप्रसारवाकरणम् ।
अस्य चन्द्रादिप्रत्यये ङते तल्लुकि अस्य चन्द्रस्य
महादेशान्निध्यम् । इति तट्टीकार्या गोथी-
चन्द्रः ।

मत्तं, जौ, (मन् + भावे क्तः ।) सम्मतम् । तत्-
पर्यायः । हृत्ः २ अभिप्रायः ३ आकृतम् ४
भावः ५ आश्रयः ६ । इति हेमचन्द्रः ।
मतः, त्रि, (मन् + कर्मणि क्तः ।) सम्मतः ।
ज्ञातः । इति मेदिनी । ते, ४२ । (यथा,
रघौ । २ । ५७ ।
“किमप्यहिंस्यस्त्वव चेन्मतोऽहं
यशःशरीरे भव मे दयासुः ॥”)
अर्चितः । इति हेमचन्द्रः ।

मतङ्गः, पुं, (माद्यति माद्यत्वेन वेति । मद् +
“मदोभिर्येषि हर्षे । इत्युगादिकोष टीकोक्त-
स्त्रवादङ्गच् । इत्य तः ।) सुनिन्दः । (यथा,
रघौ । ५ । ५३ ।

“मतङ्गश्यापादवेषेपमला-
स्वाप्रवानसि मतङ्गजलम् ॥”)
मेघः । इत्युगादिकोषः । १ । २७ ।
मतङ्गजः, पुं, (मतङ्गः मेघ इव जायते तद्वत्-
सुनिर्जातो वेति । जन + ङ ।) हस्ती । इत्यमरः ।
२ । ८ । ४१ । (यथा, कामन्दकीये नीतिसारे । १ । ५ । ७१ ।
“योऽग्रे प्रभूतासुवनेन यायात्
निर्वाणनार्थं करिष्यां यथा तु ।
ऋतेऽम्बो योऽज्ञाततात् प्रतापात्
भवन्ति कुष्ठानि मतङ्गजानाम् ॥”)
मतङ्गिका, जौ, प्रशस्तम् । इत्यमरः । १ । ४ । २७० ।
मतिः, जौ, (मन् + कर्मणि क्तः ।) सम्मतः ।
तुष्टिः । इत्यमरः । १ । ५ । १ । (यथा, देवी-
भागवते । १ । २७ । २६ ।

मत्कु

“मतिस्तु द्विविधा लोके युक्ताशुक्तेति सर्व्वथा ।”
इच्छा । स्तुतिः । इति मेदिनी । ते, ४२ ।
आर्यम् । प्राकभेदः । इत्यजयपालः । * ।
“विप्रेन्द्र ! का प्रशंस्यं जन्म ते ब्रह्ममाणसे ।
यस्य यत्र कुले जन्म तन्मतिक्तादृशी भवेत् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १ अध्यायः ।
मतिकरौषधम् । यथा,—
“पाठा दे जीरेके कुष्ठमयगन्याजमोदकम् ।
वचा त्रिकटुकचैव जवखं चूर्णसुप्तमम् ।
ब्राह्मीरसेर्भावितश्च सर्पिर्मधुसमन्विनम् ।
सप्राहं भक्षितं कुन्यान्मदैर्चर्यं मतिं
पराम् ॥”
इति गारुडे १८८ अध्यायः ।

मतिदा, जौ, (मतिं ददातीति । दा + क्तः ।)
प्योतिष्ठती । शिष्टकौस्तुभः । इति राज-
निघण्टुः । (मतिदातरि, त्रि ।)
मतिभ्रमः, पुं, (मतेर्बुद्धेर्भ्रमः ।) बुद्धिभ्रंशः ।
“अस्थान एवास्य मतिभ्रमः ॥” इति पातञ्जल-
योगसूत्रभाष्ये वेदव्यासः ।) तत्पर्यायः । भ्रमः २
मिथ्यामतिः ३ भ्रान्तिः ४ । इति शब्दरत्ना-
वली ।
मतिभ्रान्तिः, जौ, (मतेर्बुद्धेर्भ्रान्तिः ।) बुद्धि-
भ्रंशः । तत्पर्यायः । भ्रमः २ मिथ्यामतिः ३
भ्रान्तिः ४ । इति शब्दरत्नावली ।
मतिविभ्रंशः, पुं, (मतेर्बुद्धेर्विभ्रंशः ।) उन्माद-
रोगः । इति राजनिघण्टुः ।

मतिष्ठः, त्रि, (अयमनयोरयमेवामतिशयेन मति-
मान् वेति । मतिमत् + इष्ठन् । मत्तुपो
कोपः ।) अतिशयबुद्धिमान् । इति सुग्धबोध-
वाकरवम् ।
मत्तः, पुं, (माद्यतीति । मद् + क्तिप् । ततः
स्वार्थे कन् ।) मत्तकुजः । इति शब्दमाणा ।
(मम अयम् । अस्यद् शब्दादिदमर्थे कन् ।
महादेशश्च ।) मत्तमन्विनि त्रि । इति याक-
रवम् । (यथा, भट्टिः । ३ । ३२ ।
“नेतन्मत्तं मत्तकमिति बुवाणः
सहस्रशोऽसौ प्रपयानशयत् ॥”)
मत्तकुजः, पुं, (माद्यतीति । मद् + क्तिप् कुञ्चति
इति कुञ्च + क्तः । ततः । मत्तस्यौ कुञ्चतेति ।)
कोटविशेषः । हारपोका इति भाषा । तत्-
पर्यायः । रक्तपाथी २ रक्ताङ्गः ३ मत्त-
काशयः ४ । इति राजनिघण्टुः । उर्ध्वः ५ ।
(यथा, शिशुपालवधे । १४ । १८ ।
“मत्तकुजाविव पुरा परिश्रवौ
सिन्धुनाशयन्ते निषेदुषः ।
गच्छतः स मधुकुटैर्भौ विभो-
र्यस्य नेत्रसुखविप्रतां चक्षम् ॥”)
निर्मिवावहस्ती । निःश्रुतपुरुषः । माकुन्वा
इति भाषा । नारिकेलः । इति मेदिनी । ने,
७० । जङ्गानाशम् । इति हेमचन्द्रः । ४ । २७५ ।
मत्तकुजा, जौ, अजातकोमभगम् । इति शब्द-
रत्नावली ।

मत्ता

मत्तकुजारिः, पुं (मत्तकुजस्य चरिः । मत्तकुज-
नाशकत्वात्स्य तथात्वम् ।) इन्द्राश्वनः । विद्धि
इति भाषा । इति शब्दमाणा ।
(विष्टितिरस्य इन्द्राश्वनशब्दे विहितम् ।)
मत्तः, पुं, (माद्यतीति । मद् + कर्मणि क्तः ।)
चरन्मदहस्ती । मातृषोवाणा हाती इति
भाषा । तत्पर्यायः । प्रभिन्नः २ गर्भितः ३ ।
इत्यमरः । २ । ८ । १६ । मत्तङ्गः ४ चरन्मदः ५ ।
इति शब्दरत्नावली । सुसूरः । कौकिलः ।
महिषः । इति राजनिघण्टुः ।

मत्तः, त्रि, मत्तताविश्रितः । सुरापाने विक-
लान्तःकरणः । तत्पर्यायः । शौकः २ उत-
कटः ३ शीवः ४ । इत्यमरः । ३ । १ । २३ ।
मदोद्धतः ५ । इति ञटाधरः । (यथा, देवी-
भागवते । २ । ८ । ४ ।
“ते पौला मदितां मत्ताः क्षत्वा युद्धं पर-
सरम् ॥”
यथाच माघवज्जतरुमिनिचये महाबलाद्यधिकारे ।
“मध्मेन मत्तः पुरुषो मदेन ॥”)
हृष्टः । मदीभिर्येषि हर्षे क्तः । इत्यमर-
भरतौ । अविषेकी । (यथा रामायणे । १ ।
४४ । १० । “बलात्मको महाबलः ॥”
“मत्तोऽविषेकी ।” इति तट्टीकात्तत्रामाशुषः ।)
मत्तकाशिनौ } जौ, उतमत्तौ । इत्यमरः ।
मत्तकाशिनौ } २ । ४ । ४१ । मत्त इव शीव इव
कश्चि मच्छति मत्तकाशिनौ कश्च च मत्तौ
यथादित्वादिभ्य इत्यममथा । मत्तेव काशते
भाति मत्तकाशिनौ ताजबममथापि । इति
भरतः । (यथा, महाभारते । २ । १७१ । १६ ।
“न तासां सहर्षी मन्वे त्वासहं मत्त-
काशिनः ॥”)
मत्तकौशः, पुं, (मत्तः सन् कौशो वावर इव ।)
हस्ती । इति शब्दमाणा ।
मत्तरः, पुं, ममाधिकः । मत्तोऽतिशयः । अस्य-
च्छब्दात् उतरप्रत्ययेन निष्पन्नः । इति
सिद्धान्तकौमुदी ।
मत्तवारणं, जौ, (मत्तं वारयतीति । व + विच्
शुः ।) प्रासादवीथीनां वरकः । कौठार
वाराळा इति भाषा । (यथा, कुट्टीमते । ६ ।
“दिव्यधराधरभूरिष राजति मत्तवारण्योपेता ॥”
“प्रासादवीथीनां वरकः ॥” इति तट्टीका ।)
अपाश्रयः । प्राङ्गवावरवम् । इति हेमचन्द्रः ।
४ । ७८ । विन्धश्च । प्रासादवीथीनां कुक्षरश्च-
इतिः । कुन्दरश्च इति च पाठः । इति
मेदिनी । ये, ११४ । पूगपूर्वः । इति शब्दमाणा ।
मत्तवारणः, पुं, (वार्ण्यते संयन्ते ब्रह्मकारिभिः
इति वारणः । व + विच् कर्मणि क्तिप् । मत्त-
चावी वारयतेति ।) प्रक्षिप्तकटकुञ्जरः ।
मत्तहस्ती । इति मेदिनी । ये, ११४ । हेम-
चन्द्रश्च । ४ । ७८ ।

मत्ता, जौ, (माद्यति माद्यतीति । अन्तर्भूत-
एयथोक्तदधातोः + क्तः + शिवां टाप् ।) मदिता ।